

a Mi lapunk

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasai Országos Szövetségének kiadványa

Tisztújító küldöttgyűlés

Szövetségünk huszonötödik évfordulójának évére esett idén a tisztújító küldöttgyűlés. A legkritikusabb időszak pedig Czikora András nyugállományú pénzügyőr vezérőrnagy úr tízéves elnökségének idejére. A folyamatos átalakulás, szervezeti, jogszabályi és személyi változások közepette kellett megszervezni az új adóügyi klubokat, és az új helyzethez igazodva átalakítani a szövetséget.

A Mi Lapunk márciusi számában minden küldött megismerhette a beszámolót, ezért az elnök most kiegészítő gondolatokat osztott meg a küldöttekkel és a meghívott vendégekkel – Gulyásné Rajnai Gabriella pénzügyőr alezredes főigazgató-helyettessel (KI) és dr. Bocsó Gábor pénzügyőr alezredes igazgatóhelyettessel (KEKI). Mint kifejtette, három alapfeltételnek kellett teljesülnie a működésünk folytatásához:

1. Stabil szervezet kialakítása. Két szervezetről kellett egyet összehozni. Az elmúlt évek folyamatos szervezeti változásai és személycseréi közepette kellett a szövetséget átalakítani, az új körülményekhez igazítani. Ez megtörtént, de addig nem tekinthetjük befejezettnek a folyamatot, amíg ki nem alakul a Nemzeti Adó- és Vámhivatal végleges formája.

2. Stabil jogszabályi háttér megteremtése. A Hszt., a NAV tv., a rendeletek, a foglalkoztatási szabályzat változásai mind befolyásolták működésünk jogi alapjait. A hivatallal kötött új megállapodás biztosítékot jelent a szövetség számára a zavartalan működéshez: szükség esetén segítséget vehetünk igénybe a megyei igazgatóságoktól és a GEI-től elhelyezés, postajarat, szállítás formájában.

3. Stabil személyi állomány megléte a Nyugdíjas Szövetségben. Ami rajtunk múltott, megtettük e téren. Míg az adóügyi klubok létszáma folyamatosan nő, és az utánpótlás nem gond, ez nem mondható el a vám- és pénzügyőri klubokról. Egyre idősödő nyugdíjasaink kevésbé tudnak részt venni már a közösségi életben, és fájó pont, hogy nem igazán sikerült megszólítani a kívülről. Különösen a járadékosaink túlnyomó többségének távolmaradása aggasztó, mert a testülethez való kötődésük így végleg megszűnhet. Máshol eresztenek gyökeret, ha egyáltalán, így a vám- és pénzügyőrség legfeljebb egy röpke emlék marad számukra.

Örömhír, hogy van egyfajta tekintélyünk a NAV vezetői előtt – állapította meg az elnök úr. A lehetőségekhez képest eddig minden kérésünk teljesült, és mindig kaptunk megerősítést a jövőt illetően. Az elismerések esetében is kifejeződik az együttműködési készség. S valóban, a szakterületek beszámolóit és a hozzászólások után következett a díjak, emlékérmek, emléklapok átadása.

Megtartotta pénzügyi beszámolóját Szobota Gyula gazdasági felelős, majd a felügyelőbizottság tagja, Simon Sándorné értékelte a klubok

pénzügyi tevékenységét. Mindezek után a küldöttek kaptak szót, és sokan éltek is vele, köszönhetően a dr. Bessenyei Gábor levezető elnök által elrendelt kétperces időkorlátozásnak.

A szavazólapok kiosztása, kitöltése, összegyűjtése és számbavétele után a jelölő- és szavazatszámoló bizottság elnöke, Untener Erika ismertette a küldöttek döntését. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetségét a következő négy évben vezető új elnökség:

Elnök: dr. Kaizinger Tibor

Aelnök I.: Horváth Attila

Aelnök II.: Horváth Zoltán

Titkár: Bozányné Nemes Rita

Jogi tanácsadó: dr. Bálint László György

Szociális és kegyeleti felelős: Komor Géza

Kulturális-szabadidősport felelős: Netye Mihály

Sajtófelelős: Bogschütz né Gados Júlia

Gazdasági felelős: Szobota Gyula

Pénztáros: Gyimesi Attila

Régiófelelősök:

Közép-Magyarország: Csik Bálint (vám- és pénzügyőri),

dr. Bessenyei Gábor (adóügyi)

Észak-Magyarország: Géczy Attila

Észak-Alföld: Nagy Gyula

Dél-Alföld: Csapó Imre

Nyugat-Dunántúl: Rózsa Róbert

Dél-Dunántúl: Varga Imre

Közép-Dunántúl: Dobos Károly

Felügyelőbizottság:

Elnök: Tukacs György

Tagok: Hajdú Miklósné, Simon Sándorné

Nem jelöltette magát Czikora András elnök, Varga Sándor adóügyi alelnök, Tánczos Imre titkár, Borsi Béla észak-alföldi regionális felelős. Négy új elnökségi tag került a grémiumba: Horváth Attila elnökhelyettes, a Győri Arrabona Adóügyi Klub vezetője, Bozányné Nemes Rita titkár, a Balassagyarmati Pénzügyőr Nyugdíjas Klub vezetője, Csapó Imre, a Kecskeméti Pénzügyőr Nyugdíjas Klub vezetője és Nagy Gyula, a Debreceni Pénzügyőr Nyugdíjas Klub tagja.

Már év elején ismeretessé vált, hogy Tánczos Imre titkár, nyugállományú pénzügyőr alezredes befejezi elnökségi tevékenységét. A 25 éves szövetségben hosszú időt, tizenöt évet dolgozott titkárként, miközben klubvezető is volt. Nevéhez sok elnökségi kezdeményezés fűződik, pályázatok, kiállítások szervezése, és klubvezetőként is rengeteg érdekes programra hívta a klubtagokat. Fáradhatatlanul látogatta a vidéki klubokat. Habár most egy fontos feladatot átadott, klubvezetőként továbbra is aktív marad.

Nélkülöznünk kell a továbbiakban másik nyolcvan év feletti elnökségi tagunkat, Borsi Béla nyugállományú pénzügyőr ezredest, észak-alföldi régiófelelősünket, a Záhonyi Nyugdíjas Klub és a Nyugdíjas Szövetség (akkoriban még Egyesület) alapító tagját, aki hosszú évtizedeket töltött el a pénzügyőr nyugdíjasok körében. Aktív tevékenységet folytat a záhonyi városi nyugdíjas szervezet életében is. Klubvezetőként továbbra is vállalja a pénzügyőr nyugdíjasok szervezését.

Mindkét visszavonuló kollégánknak köszönjük az áldozatos, kitartó közösségi munkáját, s jó egészséget, sok energiát kívánunk nekik a klubjukban, klubjukért eltöltendő évekre!

Sokat köszönhetnek az adóügyi nyugdíjasok Varga Sándor elnökhelyettes hathatós szervező munkájának, amelynek eredményeként két megye kivételével mindenhol megalakultak a klubjaik. Elnökségi tevékenységének jellemzője a higgadt, okosan érvelő stílus, ami különösen a kezdeti időkben volt igen hasznos, a heves viták idején. Jó egészséget és erőt kívánunk neki, klubjában további aktív éveket!

A közéleti tevékenységet befejező Czikora András elnök elismerésgyűjteményéből már csak a Nyugdíjasokért érem hiányzott, amely elnevezésében kifejezi a lényegét, s amellyel most megköszönhattuk a munkáját. Ebben az elismerésben részesült Borsi Béla és Varga Sándor is.

Igen kevesen birtokolhatják a Pro Portorio díjat, amely a Hungária körüti Pro Portorio teremben álló, életnagyságú magyar királyi pénzügyőr szobrának kicsinyített mása. Az eredeti szobor talapzatán réztáblára jegyzik fel a díjazottak nevét. Mostantól eggyel több név szerepel majd rajta, mivel Tánczos Imre, a NAV NYOSZ titkára ebben a ritka elismerésben részesült. Sokan mások is átvehették a nyugdíjasokért végzett munkájukért megítélt díjakat, ez külön jelenik meg.

Az átalakulás részben fiatalítással járt együtt, ami szükségszerű velejárója a folyamatnak. Ennek időről időre be kell következnie, hiszen az évek elszállnak felettünk, és amíg hatvanas éveinkben jól bírjuk a terhelést, hetvenen, még inkább nyolcvanon túl többnyire egyre kevésbé. Minden tiszteletünk azoké, akik szellemileg és fizikailag jól tartják magukat, maradjanak is aktívak minél tovább! De azért időben szemeljük ki az utódokat...

B. Gados Júlia

Tisztelt Elnök Úr!

Sajnálattal értesültem, hogy eddigi, eredményes munkáját a továbbiakban nem kívánja folytatni.

A magam részéről nagyra értékelem azt a körültekintő, aprólékos munkát, amelyet irányítása mellett a jogelőd szervezetek nyugdíjasai szövetségének létrehozásával kifejtett.

Kérem, hogy felhalmozott tapasztalataival segítse utódját, és továbbra is támogassa a NAV NYOSZ tevékenységét.

Köszönöm az eddigi munkáját, és a továbbiakban magánéletében sok sikert kívánok!

Budapest, 2017. május 16.

Üdvözlettel:

Tállai András

államtitkár

a NAV vezetője

Fenti köszönőlevelet dr. Kaizinger Tibor, a NAV NYOSZ újonnan megválasztott elnöke olvasta fel és nyújtotta át Czikora András nyugállományú pénzügyőr vezérőrnagynak a tisztújító küldöttgyűlésen.

Köszönet

Tisztelt Elnök Úr!

Köszönet és hála illeti meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal nyugdíjasai érdekében vállalt önzetlen és önkéntes, felelősségteljes munkájáért, az áldozatos kerek tíz évért! Tisztelettel tekintünk a NAV Nyugdíjasainak Országos Szövetsége fennmaradásáért, működéséért vívott küzdelmeire. Emberismeretén alapuló taktikai lépései nagyban hozzájárultak az elmúlt évek viharos változásai során átalakult mai, stabilnak mondható szövetség létezéséhez, s annak elismertetéséhez a NAV vezetői körében. Sajnáljuk, hogy a visszavonulás mellett döntött, de megértjük és tiszteletben tartjuk az elhatározását.

Hiányozni fog temperamentuma és élettapasztalatából, felkészültségéből fakadó, előrelátó, bölcs megfontoltsága. S persze a rengeteg anekdota kollégákról, tanfolyami hallgatókról, élethelyzetekről. „A csúcson kell abbahagyni!” – jegyezte meg félig viccesen. De ez úgy az igazi, ha az ember minden más értelemben mégiscsak ott marad. A 2007. júniusi A Mi Lapunkban Vége a pihenésnek címmel jelent meg az első elnöki interjú, amelyből megtudjuk, hogy nyugdíjas korszakának harmadik évében adta be a derekát, s alapos megfontolás után vállalta el végül a megbízatást. Gondolta volna, hogy ennyire bonyolult körülmények várnak ránk? Tíz év kemény munka után most folytatódhat a pihenés. Ehhez kívánunk jó egészséget, és végre igazi, nyugodt, ámbár mozgalmas nyugdíjas éveket kedves családjá körében, amikor már csak élvezni kell az életet!

Bízunk abban, hogy nem szakad el végleg a szövetségtől, és ha ideje engedi, visszajár közénk!

Tisztelettel

a NAV NYOSZ nyugdíjasai

A NAV NYOSZ 2017. május 16-ai küldöttgyűlésén az alábbi személyek részesültek elismerésben:

A NAV NYOSZ elnöksége javaslatára Tállai András államtitkár úr, a NAV vezetője által adományozott elismerésben részesült: Pro Portorio tárgyjalomban:

Tánczos Imre ny. püör. alezredes, NAV NYOSZ-titkár

Bezeréjdíj ezüst fokozata elismerésben:

Fekete Lászlóné, a Fejér Megyei Adóügyi Klub vezetője,

Kiss Lászlóné, a Heves Megyei Adóügyi Klub vezetőségi tagja,

Pécsi Ferencé, a Nógrád Megyei Adóügyi Klub vezetőségi tagja,

Süle László, a Savaria Adóügyi Klub vezetőségi tagja.

Szent Máté-érem arany fokozata elismerésben:

Géczy Attila ny. püör. alezredes, a NAV NYOSZ Elnökség tagja, régiófelelős,

Horváth Zoltán ny. püör. őrnagy, a NAV NYOSZ Elnökség tagja, régiófelelős.

NYUGDÍJASOKÉRT plakett elismerésben részesült:

Dr. Balaska Andrea pénzügyőr ezredes, a NAV Központi Irányítás Szervezettszabályozási és Titkársági Főosztály főosztályvezetője,

Borsi Béla ny. püör. ezredes, a NAV NOSZ Elnökség tagja, régiófelelős,

Bálint Mihályné ny. pénzügyőr őrnagy, a Kelebiai Pénzügyőr Klub titkára,

Czikora András ny. püör. vezérőrnagy, a NAV NYOSZ elnöke,

Dobos Ágnes, a Baranya Megyei Adóügyi Klub vezetőségi tagja,

Dr. Ábrahám Jánosné, a Tolna Megyei Adóügyi Klub volt vezetője,

Gyóniné dr. Nagy Marianna ny. püör. őrnagy, a Kelebiai Pénzügyőr klub pénztárosa,

Horváth Lujza ny. püör. fhdgy., a Veszprémi Pénzügyőr Klub pénztárosa,

Nagy Gyula, ny. pénzügyőr, a Debreceni Pénzügyőr Klub tagja,

Longauer Gábor Imréné, a NAV Észak-magyarországi Bűnügyi Igazgatósága Salgótarjáni Vizsgálati Osztálya irodai adminisztrátora,

Varga Sándor, a NAV NYOSZ alelnöke.

Dicséző oklevél elismerésben részesült:

Ferencsik Éva, a Veszprém Megyei Adóügyi Klub vezetője,

Dr. Major Mária, a Komárom-Esztergom Megyei Pénzügyőr Klub vezetőségi tagja.

Koszorúzás Lónyán

Március 10-én, a M. Kir. Pénzügyőrség létrehozásának 150. évfordulóján magyar–ukrán határ mentén található kis településen koszorúzta meg gróf Lónyay Menyhért pénzügyminiszter sírját a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasai Országos Szövetségének elnöksége.

Ünnepi beszédében dr. Kaizinger Tibor ny. pénzügyőr ezredes ismertette és méltatta az egykori pénzügyminiszter életútját, politikai, szakmai és tudományos tevékenységét. Hazaszeretetről szóló verseket hallhattunk a helyi általános iskola kisdíákjainak előadásában. A Budapestről, Pécsről, Salgótarjából és Záhonyból érkező elnökségi tagokhoz csatlakozva több nyugdíjasunk is részt vett az eseményen.

A szövetség részéről Czikora András ny. pénzügyőr vezérőrnagy, elnök helyezte el az emlékezés koszorúját, Polcz Erika pénzügyőr alezredes a NAV Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Igazgatóságát képviselte, Lónya község lakossága és önkormányzata nevében Király Edit polgármester asszony, a református egyház nevében Bogáti Attila lelkész, a helyi általános iskola képviselőjében Nagy Ernő iskolavezető koszorúzott.

Az ünnepi esemény a díszőrség, valamint a Pénzügyőr Zenekar néhány muzsikusanak közreműködésével vált teljessé.

Kedves vendéglátásban volt részünk a polgármesteri hivatal munkatársainak részéről, s bepillantottunk az elfeledett Bereg jobb sorsra érdemes térségének világába.

Magát a családi sírhelyet egyébként éppen a Beregsurányi Vámhivatal akkori parancsnoka, Nagy Gábor javaslatára,

Arnold Mihály országos parancsnok kezdeményezésére újította fel az állam 2000-ben. Az akkor még műemlékvédelem alatt álló sírkápolnát kiszabadítva a bokrok, fák fogságából, rendbe tették a tetőt, új festést kaptak a falak. Mára mindez jócskán megkopott, mint ahogy azt gróf Lónyay Menyhért sírfeliratának állapota is mutatja. Felétlenül szükséges lenne a tető megerősítése, az ablakok cseréje. Időközben a sírhely kikerült a műemlékvédelem oltalma alól, ezért a felújítást lehetővé

tevő néhány millió forintot valahogyan elő kellene teremteni, megtámogatva a szerény költségvetéssel működő önkormányzat eme célkitűzését.

Ellátogattunk tehát a Beregbe megemlékezni a M. Kir. Pénzügyőrség alapításának 150. évfordulójáról, ezzel mi, nyugdíjas pénzügyőrök a magunk részéről megtettük, amit megkövetelt a tisztesség és a kötelesség.

-schütz

Változás az elnökségben

Bemutatjuk a NAV NYOSZ új elnökségi tagjait

Horváth Attila
adóügyi elnökhelyettes

1949-ben születtem Veszprémben. Hitvallásomat, etikai normáimat – szüleimen kívül – Pápán kaptam útravalóul gimnáziumi éveim alatt. Első szakmám – autóvilamosági műszerész – megszerzése után, munka mellett közgazdász-szakmérnök, számítógépes folyamatszervező végzettséget szereztem. Pályám során dolgoztam az államigazgatásban, tíz évig a vízügyi igazgatóságon, néhány évig a Köztársasági megbízott (majd Közigazgatási Hivatal) keretein belül, és nyugdíjazásom előtt tíz-egynéhány évet az adóigazgatásban (megyei és regionális szinten).

Az államigazgatási pályát megszakítva, mintegy tíz évig egy állami vállalat szervezési és számítástechnikai osztályvezetői, majd egy azonos profilú kft. ügyvezető igazgatói feladatát láttam el. Főfoglalkozásaimmal párhuzamosan voltam GMK közös képviselője, kastélyszálló bt. üzletvezetője, régiós alapítvány kuratóriumának titkára és nem melleleg a Vízügyes Szemmel és a MI Újság (APEH igazgatósági kiadvány) szerkesztője.

Nyugdíjazásomat követően „ezerrel” bekapcsolódtam a civil életbe. A lakóhelyem nyugdíjasklubját egyesületté alakítva annak elnökhelyettese lettem. Polgárőr elnöki tisztségemről a NAV-os nyugdíjasklub vezetőjévé történt megválasztásom miatt lemondtam. A közreműködéssel létrehozott ifjúsági program – az Ifjú Gönyüiek Közössége – koordinátora és az egyesület sajtófelelőse vagyok. Ez utóbbi megbízásom eredményeit elismerve a megyei polgárőr szövetség a megyei rendezvények idejére tudósítónak kér fel.

A helyszűke miatt kitérteim, elismeréseim közül csak a lényegeseket, számomra kedveseket kiemelve, megemlítem a Bezerédj-díj ezüst és arany fokozatát, a pénzügyminiszter Elismerő Oklevelét, a Polgárőr Érdemkereszt arany fokozatát, a MI Újság szerkesztéséért kapott Aranytoll díjat. A két legfontosabbat a végére hagytam, semmihez nem mérhető az Ifjú Gönyüiek Közössége tagjainak szervezett programokért kapott köszönet, valamint a NAV-os klubtársaim szeretete, jelenlegi munkám megbecsülése.

Bozányné Nemes Rita
titkár

Balassagyarmaton születtem. 1981. június 1-jétől 2004. évi nyugállományba vonulásomig a vám- és pénzügyőrség hivatásos állományú aktív tagja voltam. Szülővárosomban és Parassapusztán teljesítettem szolgálatot, de több helyen megfordultam vezényeltként az ország különböző részein – legtöbbször Budapesten, pl. Ferihegy, 14. sz. Vámhivatal, Buda Környéki Vámhivatal, VPÜSZK. De

a felsoroláshoz tartozik Sopron és Kópháza, Hegyeshalom, ahol szakmai tudásomat fejleszthettem, és rengeteg embert ismerhettem meg. Mindezek mellett a családi élet színterén is helyt kellett állni, két, már felnőtt, diplomás leány édesanyja vagyok.

A Balassagyarmati Nyugdíjas Klub 1996 szeptemberében történt megalakításától segítettem a klub munkáját, de csak

2003 óta vagyok tagja a klubnak. A klub alapítója, Oláh István felkérésére 2004-ben elvállaltam a klub vezetését, amely tisztséget azóta is betöltöm. A kicsi, de lelkes klub tagjaival minden hónap utolsó péntekén találkozunk, még nyári szünet sincs!

A NAV NYOSZ Elnökségével 2014-ben kerültem közelebbi kapcsolatba, ahol azóta a titkárságon dolgozom. A megnövekedett taglétszám, a klubok számának megduplázódása következtében szükség volt a titkársági feladatok megosztására. Az adminisztrációs munka során rengeteget tanultam Tánccs Imre titkár úrtól, aki tapasztalatait, tudását átadta, s ezért nagyon hálás vagyok neki. Titkári megbízatásommal szeretném a szövetség további munkáját erősíteni, s a NAV-nyugdíjasokkal való jó kapcsolat ápolását is fontosnak tartom.

Csapó Imre
dél-alföldi regionális felelős

Úgy kezdem, ahogy szokás: születtem Kunmadarason 1950. december 24-én. A vám- és pénzügyőrséghez elég éretten vettem fel, 1979. december 1-jén kezdtem a jászberényi vám- és pénzügyőri szakaszon. 1983-ban kerültem Kecskemétre a megyei parancsnokságra, előbb pénzügyi, majd pár év múlva személyzeti területre. Ezen a területen dolgoztam különböző beosztásokban, a végén hat évig osztályvezetőként. Ebben a beosztásban kerültem át Székesfehérvárra, ahonnan 2003. november 16-án helyeztek nyugállományba. Visszatérve Kecskemétre jelentkeztem a kecskeméti nyugdíjasklubba, amely akkor Bács-Kiskun megye egyetlen klubja volt, ide tartozott az összes megyei nyugdíjasunk, akiket jól ismertem. A klub tagsága 2005-ben vezetőnek választott, és első ténykedésként Horváth Zoltán nyugdíjas kolléga fővédnöksége alatt, a klubot szétválasztottuk. Ennek során megalakult 2006-ban a bajai, a kelebiai és a kecskeméti nyugdíjasklub. A kezdeti időben közel ötvenfős kecskeméti klub tagjai közül törölni kellett azokat, akik nem fizettek tagdíjat. Jelenlegi taglétszámunk 31 fő, viszonylag kicsi, de annál lelkesebb a csapat. Büszkék vagyunk arra, hogy járadékosaink közül tíz kollégát meg tudtunk nyerni a klub számára. Évente négy-öt kirándulást szervezünk, de szoktunk vásárolni uszodabérleteket és színházbérleteket is. Figyelünk az idős nyugdíjas kollégákra, amennyiben betegek, ágyhoz kötöttek, ketten-hárman gyakran meglátogatjuk őket. Örömmel és a tagság által teljes mértékben vállaltam és vállaltuk a két vezetőségi taggal együtt az újabb négyéves időszakot, reméljük, hogy a klubéletet tovább tudjuk színesíteni.

Nagy Gyula
észak-alföldi regionális felelős

Nyíradony lakosa a havanhét éves Nagy Gyula, aki 1972-ben került a vám- és pénzügyőrséghez. Szolgálatát Debrecenben kezdte, majd áthelyezték Nyírábrányba. Néhány év civil élet után Arnold Mihály altábornagy, országos parancsnok személyesen vette vissza a testületbe 1994-ben. A debreceni parancsnokság jövedéki osztályán dolgozott 2000-ben történt nyugál-

lományaiba helyezését. Huszonöt éve aktívan részt vesz a Nyíradonyi Polgárórség életében, amelynek vezetője, s negyedszázada az Országos Polgárőr Szövetség küldötte. Több kitüntetéssel, díjjal büszkélkedhet, mint az Év Polgárőre, a Polgárőr Erdemkereszt arany fokozatának kétszeres birtokosa, Nyíradony Város Önkormányzatának Pro Urbe díjazottja 2015-ben, hogy csak néhányat említsünk. Ugyancsak kiváló sikereket ért el a gasztronómia területén – 1995 óta ugyanis szakácskodik. Ma már többszörös nemzetközi arany fokozatú hobbiszakácsként ismert e téren. Mivel a bográcsos főzőversenyek abszolút győztesévé vált, ma már csak zsűrizést vállal, de alkalmanként azért kézbe fogja a fakanalat. A Debreceni Pénzügyőr Nyugdíjas Klub tagja, ahol energikus, derűs egyéniségével, jó kommunikációs képességével kiváló népszerűségnek örvend. Szeretettel vállalta a jelölést az elnökségbe, tudása legjavával fogja szolgálni az észak-alföldi régió NAV-nyugdíjasainak érdekeit.

A szépség műhelyében

Már iskoláimat elvégezve, kilépve az életbe, vonzott a népi iparművészet. Járva a múzeumokat, a különböző tájegységek népi iparművészetét csodálva, nem tudtam különbséget tenni, hogy melyik a szebb vagy még szebb, magamban egyforma rangot képviseltek. Igyekeztem ellesni a formákat, színeket. Azt tudtam, hogy nem sokat sikerült.

A tökéletességre törekedtem. Ezt a szakrális szót: Magyar népművészet csak szépen és tökéletesen szabad csinálni. Minden népművészeti kiállításon, mint szemléző részt vettem. Egyszer bátorkodtam felkeresni a Népi Művészetek Házát, és beiratkoztam a „Borsóka” Hímzőkörbe. Bevallom, van sok tanulnivalóm, de azért megpróbálkozom pályázati munkát készíteni.

Szeretném felhívni nyugdíjastársaim figyelmét az ez évben is megrendezésre kerülő Százrözsás Hímzőpályázat és Kiállításra, amelynek 2017. június 23-án lesz a megnyitóünnepsége, és szeptember 30-ig látogatható a mezőkövesdi Matyó Múzeumban.

E mellékelt mellénykét magam készítettem, mindent kézi munkával.

Sütő Margit

NAV Egri Adóügyi Nyugdíjas Klub

Horváth Károly
nyugállományú pénzügyőr alezredes úr részére
H e l y b e n

Tisztelt Alezredes Úr!

Kedves Karcsi bácsi!

Kérem, engedje meg, hogy 85. születésnapja alkalmából a köszöntőkhöz csatlakozva a legjobbakat kívánjam a Veszprém megyében szolgálatot teljesítő pénzügyőrök nevében!

Az ünnep alkalmából az Ön pénzügyőri múltját, majd nyugdíjaként is aktív, tapasztalatait és tudását felhasználó emberségét, a közjó érdekében kifejtett erőfeszítéseit az alábbi idézettel szeretném megköszönni.

*„Gyönyörű, ha valaki
Maga előtt célt lát,
S azt meg is valósítja
Tűzön-vízen át.”*

Ibsen

A további aktív éveikhez a tevékenységét eddig jellemző tulajdonságok megőrzését, erőt, egészséget, és az eddigiekhez hasonló életerőt kívánok Önnek.

Veszprém, 2017. április 3.

Stark Attila

*pénzügyőr alezredes
vám- és pénzügyőri igazgatóhelyettes*

Jubileumi ünnepség a Müpában

Ünnepi koncerttel kezdődött a jubileumi év, amelynek során a pénzügyőrség megalakításának 150., a Pénzügyőr Zenekar működésének 75. és az APEH felállításának 30. évfordulójáról emlékezik meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal.

A zenekar hangversenyeinek egyik kedvelt helyszínén, a Művészetek Palotája Bartók Béla Nemzeti Hangversenytermében, a történelmi egyenruhában fellépő zenekar mellett két kitűnő műsorközlő kollégánk, Ács Judit és Suba László is beöltözött a 150 éves évforduló tiszteletére.

A zeneszámok között történelmi visszatekintést hallhattunk másfél évszázados múltunkról, míg a zenekar játéka közben kivetítő segítségével képzelhettük magunkat a régi időkbe a Pénzügyőr- és Adózástörténeti Múzeum munkatársai által kiválogatott fényképek révén. Amit láthattunk: pénzügyőrportrék, csoportképek, szolgálat közbeni életképek, s az országszerte felépült pénzügyőrségi és pénzügyigazgatási épületek, laktnyak sorának bemutatása, nem utolsósorban az Ybl Miklós által tervezett Fővámfalva fotói, amelynek tervezését, megépítését gróf Lónyay Menyhért magyar királyi pénzügyminiszter rendelte el. A koncert első része tehát az ünnepi megemlékezés jegyében telt el. Szép és felemelő volt!

Különleges élmények sorában részesülhettünk a hangversenyen. Ezek egyike a Kapi Horváth Ferenc vezető karmester által komponált Jubileumi induló című zenemű ősbemutatója volt, amit nagy tapssal jutalmazott a hallgatóság. A Csík Zenekar közös muzsikálása a Pénzügyőr Zenekarral ezen az esten különleges, felejthetetlen, egyedi élmény nyújtott. Miként az egész koncert alatt, úgy a közös muzsikálás összehangolása során is tudása legjavát mutatta be a két karmester: Kapi Horváth Ferenc és Nyers Alex.

A kikövetelt ráadás után végül egy katonás indulóval búcsúzott a Pénzügyőr Zenekar közönségétől, így fejezve be a remekül sikerült „születésnap” hangversenyt.

b. g. j.

Egy csodaszép nap Budapesten

Buszunk fél hétkor indult Kelebiáról Budapestre 44 fős csapattal. A kirándulás résztvevői a NAV NYOSZ Kelebiai Klubjának és a Kelebiai Nyugdíjas Egyesületnek a tagjai voltak. Az előre megbeszélte időpontban, 10 órakor érkezünk meg a Teve utcai rendőrpalotához. A hetekkel ezelőtt leadott kérelem alapján, melynek mellékletét képezte a résztvevők névsora és személyi kártyájának száma, percek alatt beléptettek bennünket! Pazar vendéglátásban részesültünk az ott eltöltött két óra során. Vendéglátónk, Pinczésné Kiss Klára rendőr ezredes asszony, az Oktatási és Kiképző Központ igazgatóhelyettese volt. Pogácsával, kávéval és ásványvízzel, valamint elsősorban reklámcélokot szolgáló kiadványokkal és ajándéktárgyakkal kedveskedtek nekünk.

Klárika egy majd háromnegyed órás rendkívül érdekes és összeszedett előadást tartott nekünk a rendőrség munkájával kapcsolatban, természetesen elsősorban az oktatásra, kiképzésre és a határvadász-toborzásra fókuszálva. Előadása révén nagyon sok hasznos információhoz jutottunk, és biztos vagyok benne, hogy az előadást meghallgatókkal és e szívélyes fogadtatásban, vendéglátásban részesülő csoporttársaimmal együtt egy kicsit más szemmel értékeljük a rendőrség tevékenységét. Nagyon jól mutatja a rendőrség technikai állapotát, hogy az előadás megkezdése előtt készült csoportképet az előadás befejeztekor minden résztvevő kézhez kapta! Köszönjük Klárikának a közreműködést és azokat az értékes percek, amelyeket vele tölthettünk! Ezután még megtekintettük a rendőrnapi alkalmából megnyitott kiállítást, de hamarosan indulnunk kellett a következő programra, az országközi látogatásra.

Budapesti látogatásunk következő helyszínén, az Országúti Bányai Gábor úr, országgyűlési képviselőnk fogadott bennünket. A gyors beléptetés után idegenvezető közreműködésével és a parlamenti őrség kíséretében végigsétáltunk a látogatók részére engedélyezett útvonalon. Csodálatosan szép a mi országunk háza! Felejthetetlen élményt jelentett ez még többünknek is, akik esetleg már nem először látogattak el ide! Bányai Gábor képviselő úr végig velünk tartott ottlétünk során. A koronázási ékszerek megtekintése előtt még egy kis történelmi áttekintést is nyújtott nekünk az Országúti látható csodákkal kapcsolatban. Nagyon megnyerő és közvetlen volt, szinte mindenkire volt pár kedves szava. Sőt, ami az egész rövid együttlétünket megkoronázta, hogy a büfében az egész csoportot meghívta egy kávéra és ásványvízre, amit saját maga szervírozott nekünk! Köszönjük mindent képviselő úrnak, szép volt tőle, hogy ránk szánta a napját, hiszen ezen a napon csak miattunk jött fel Jánoshalmáról Budapestre.

Következő állomásunk volt a Mosonyi utcában lévő Rendőr Múzeum. Itt is nagyon szívélyesen fogadtak és kalauzoltak minket! Az egyetlen baj az volt, hogy nagyon kevés volt az időnk erre is.

Rohannunk kellett tovább a Munkácsy utcában lévő Pénzügyőr- és Adózástörténelmi Múzeumba, ahová így is már záróra után érkezünk. Ennek ellenére maximálisan tájékozódhattunk és nézelődhattunk kedvűnkre. Itt talán a többünket megérintő sok-sok kiállított relikvia között tiszteleggettünk az idén április elsején elhunyt Maszlag István ny. püör. őrnagy volt klubtagunk kiállított egyenruhájá és az általa adományozott egyéb tárgyak előtt.

Ennyi színes program lebonyolítása során az egész társaság kellőképpen elfáradt, de némi felüdülést jelentett az előre lefoglalt külön kis galéria az Oktogon Bisztróban, ahol 1200 Ft befizetése ellenében mindenki degeszre ehette magát a rengeteg finomabbnál finomabb étkekkel a levesektől kezdve a pörkölteken, frissensülteken keresztül, bezárólag gyümölcsökkel, süteményekkel!

Az élményekkel teli és új ismeretekben bővelkedő nap után kicsit fáradtan, de úgy vélem, egész életre szóló élményekkel gazdagabban érkezünk haza este 22.00 óra tájban!

Horváth Zoltán
szervező

Mindenféle

A NAV NYOSZ Arrabona Adóügyi Klub zártkörű farsangi mulatsággal egybekötött vacsorát rendezett február 23-án Győrben, egy belvárosi, hangulatos kis étteremben. Voltszambabemutató, tviszt, de még Zorba táncát is eljártuk. Igazi karneváli hangulatban és táncos forgatagban volt részünk, még ma is emlegetjük – foglalta össze Lácíné Zsuzsa kultúrfelelős az eseményről őrzött benyomását.

2017. március 10-én, a szokásos klubösszejevetelen nőnapot tartottunk. Írhatnám, hogy egész évben kiemelt figyelemmel viseltetünk női klubtársaink iránt, hogy tenyerünkön hordozzuk őket, de ez nem igaz. Elsősorban nem azért figyelünk rájuk, mert nők, hanem mert a közösségünkbe tartoznak, mint emberek valamennyiünk életét teszik szebbé, színesebbé. Nem hordozzuk őket a tenyerünkön, mert már fizikai kondícióink ezt nem teszik lehetővé, de nagyon tiszteljük, szeretjük őket. Ezt fejezzük ki, amikor szerény emlékeztetőinkkel, ajándékainkkal lepjük meg őket, cserébe a sok finom házi süteményért, amit velük együtt közösen elfogyasztunk.

A klub természetjárói március 21-én, az első tavaszi meleg napsütéses napon kirándultak a cseszneki várhoz. A látvány megérte a fáradságot: a kiemelkedő sziklaszírtén magasodó pazar szépségű cseszneki vár a Bakony leglátványosabb váromjaként az ország legszebb kirándulóhelyei közé tartozik. A kirándulás sportteljesítményként is kiváló – ajánlja a nyugdíjasok figyelmébe a lehetőséget Lácíné Zsuzsa, a túra szervezője.

A túrázásokon, szórakozásokon kívül „keményen megmérettünk”. Az Arrabona Városi Nyugdíjas Egyesület szervezésében „Derű és Boldogság” címmel vetélkedőre került sor a jelentkező győri nyugdíjasklubok részvételével. Klubunk csapata Kerek perccel néven vágott neki a „küzdelmeknek”. A versenyt többhetes alapozás előzte meg, melyen a vetélkedő szervezője készítette fel a jelentkezőket, de természetesen önképzésre is szükség volt. Minden klubtag nevében köszönöm a versenyzőknek: Jalicsné Szűcs Gabinak, Szentesné Gulyás Katinak, Virághné Marikának és a tartalékoknak: Erdélyiné Ancinak és Muzslainé Mariannának, hogy a felkészülés érdekében szabadidejüket is feláldozva, emiatt a családnak elvonások tüneteket okozva készültek a vetélkedésre. Csapatunk nagyon igyekezett, és tizenegy induló közül, mindössze két ponttal lemaradva az elsőtől, a második helyet szerezte meg, egy helyezéssel javítva a tavalyi eredményen. Büszkék vagyunk arra, hogy újabb dicsőséget szereztek magatoknak, klubunknak. SZÉP VOLT LÁNYOK!

Értékelünk és tanultunk is az elmúlt időszakban. Az áprilisi klubösszejevetelen Tánczos Imre arra kért bennünket, hogy értékeljük a lejárt mandátumú NAV NYOSZ elnökség négyéves munkáját, és tegyünk javaslatot elnökségi tagokra. Vendégünk a véleményeket, javaslatokat továbbította a jelölőbizottsághoz. Másik vendégünk is volt klubnapunkon, Bárkovic Sándor, a Győri Pénzügyőr Klub vezetője szintén itt tett javaslatot elnökségi tagra, és röviden méltatta a két klub közös munkáját. Ezt követte az adóiskola 5. évfolyamának előadása, melyet kérésünkre – ez alkalommal is – Salamon Nándorné Máté Mónika tartott meg. A prezentációval színesített fejtágítás első része a bevalláshoz, annak új elemeihez kapcsolódott. A második részben az előadó végigvezetett bennünket az alakítástól a számviteli, adózási feladatokig az egyesületi élet fontosabb előírásain. (Erre azért volt szükség, hogy a tagoknak képük legyen a civil szervezeti létről, mert önálló jogi személyként szélesebb lehetőség nyílna a pályázásra, az 1%-ok gyűjtésére úgy, hogy közben fenntartanánk szövetségi tagságunkat.)

Bízom benne, hogy a következő időszak tervezett programjai is számtalan élménnyel, ismerettel fogják gazdagítani a klubtársak életét.

Horváth Attila
klubvezető

Unikum-túra Budapesten

Élményekben gazdag kirándulásban volt részünk a Győri Pénzügyőr Klub által szervezett Zwack Unikum Múzeum és Látogatóközpont, valamint a Dunai hajózás túrán. A Pénzügyőr Klub tagjain kívül három adóági Arrabona Klub-tag is velünk tartott az önköltséges kirándulásra. Utólagos értékelés szerint kitűnően érezték magukat velünk együtt.

A Zwack Unikum Múzeum és Látogatóközpontban a nyakba akasztható számjegyes kijelzővel történt felszerelést követően félórás filmvetítéssel ismertük meg a család és a gyár történetét. A múzeumban figyelemmel kísérhettük az Unikum korabeli történetét, eszközöket, dokumentumokat, családi fényképeket

és relikviákat. Megcsodáltuk a Közép-Európa legnagyobb, több mint 17 000 darabos minipalack-gyűjteményét. Érdekesség volt a 22 000 dolláros pezsgő, valamint a korabeli kerékpár, amely a múlt század elején kihordóeszközként szolgált. Működőképes állapotban volt a korabeli lepárló, melynek során megtudtuk, hogy az alapanyagszeszt kukoricából állítják elő. A tölgyfa hordókban tárolt szeszen érlelik a 40-féle aszalt gyümölcsből, gyögyövényekből előállított Unikumot. A több mint 200 éves recept még napjainkban is szigorúan titkos. A 2000 m²-es pincében közel 500 tölgyfa hordó sorakozik, amelyekben 1 millió liter gyomorkeserű érlelődik. Éppen ideje volt a kóstolásnak, s ennek

során először a klasszikus, majd a szilvaágyon érlelt Unikum szilvát kóstoltuk meg szüretlenül. A különleges ízharmoniót nem lehet leírni, csak ízlelés után ismerhetjük meg az ízek kavalkádját. Megkóstoltuk. Más volt az íze, mint a szűrt, palackozott végterméké, jobb volt, vagy inkább érdekesebb. Az egyórás tárlatvezetést követően a boltban lehetőségünk volt készterméket vásárolni. Megtudtuk azt is, hogy 1922 óta van az üvegen az arany kereszt a vörös kereszt helyett. Erre a változtatásra a jogdíjfizetés miatt volt szüksége a cégnek.

A látogatóközponttól eléseltünk a Nemzeti Színház és a Műpa megtekintésére, majd felszálltunk a D-12-es hajóra a Boráros térnél. Felejthetetlen dunai hajózás során a két part között cikázva egy óra alatt számtalan élményben volt részünk. Fotózhattuk a Parlamentet, a budai Sándor-palotát, a Várkert Bazárt, hidakat, egyéb nevezetességeket, a gyönyörű kilátást. A Margit híd utáni megállónál szálltunk le a hajóról, és kerestük meg a 6-os villamost, majd a metró, amely elvitt minket a Keleti pályaudvarra. Jó fél óránk volt a jegyek, helyjegyek megvásárlására, no és a finom sültthurka- és kolbászkóstolásra és egy kis üdítő elfogyasztására. A vonatra felszállva, élményekkel tele, örömmel nyugtáztuk a nap eseményeit, és már számláltuk a következő közös találkozás időpontját.

Az ember nem más, mint egyszerű alkatrésze a világnak, hogy jól működjön, meg kell olajozni a mindennapokat élményekkel, tervekkel. Élni kell az életet, amíg lehet.

Jáni Lajos
kulturális felelős

Bazsarózsáliget a Zengő lejtőin

A pécsi Pénzügyőr Klub bazsarózsaturát szervezett a virág eredeti élőhelyére, a Kelet-Mecsekben elterülő Hosszúheténybe, ennek a kedves késő tavaszi növénynek a bölcsőjébe. A kirándulásra természetesen az adóág nyugdíjasai is hivatalosak voltak. Programunk megszervezésében hatalmas segítséget kaptunk volt kolléganőnkől, aki helyi lakosként és a környék jó ismerőjeként gondoskodott arról, hogy megfelelő időpontra szervezzük a kirándulásunkat. Szerencsénk is volt, hogy az előző heti télies és a mostani esős időjárás közepette egy kellemes napot sikerült kifognunk. Így hát felkerekedtünk, és nekivágtunk a Zengőnek.

Helyi idegenvezetőnk már a busznál várt ránk. Rövid ismerkedés és néhány kellemes emlék felelevenítése után elindultunk a bazsarózsa természetes élőhelyének felkutatására a dimbesdombos hetényi tájon. Nagy élményt jelentett, hogy az eleinte csak mutatóban felbukkanó egy-egy bokor látványa után egyszer csak egy bazsarózsáligetben találtuk magunkat. A túrázókat házigazdánk a Duna-Dráva Nemzeti Park gasztronómiai különlegességéből, szürkemarha-kolbászból készült szendviccsel, illetve hűtött szíverősítővel vendégelte meg. Jóleső beszélgetés és az elmaradhatatlan fotózkodás után indultunk tovább az erdőben. Az egyik tisztáson még egy nyúlházaspár is csatlakozni akart a csoportunkhoz. A kellemes erdei séta egy helyi szőlősgazda terített asztalánál ért véget. Helyi tájjellegű borokat kóstolva, kellemes beszélgetésbe merülve töltöttük a délután hátralévő részét az árnyas kerti asztalkánál. Végül mégis muszáj volt visszaindulnunk, hogy a buszt elérjük.

A vidám hangulatú kiránduláson mindannyian nagyon jól éreztük magunkat. Örültünk, hogy az idén sikerült megnézni eredeti élőhelyükön ezeket a szépséges virágokat. Ugyanis sajnos tavaly a hideg, havas eső elmosta a kirándulásunkat, az azt megelőző évben pedig a pécsi Pintér-kertben már teljesen lenyíltak, mire odaértünk. Sokat vártunk rá, de megérte az élmény.

Fischer Péter
ny. püőr. fízl.
Pécsi Pénzügyőr Nyugdíjas Klub

Tavaszcím Szászváron

Egy verőfényes áprilisi reggelen busszal elutaztunk Szászvárra, közösen a Pénzügyőr társklubunk tagjaival. Első utunk a nagyon szépen felújított várba vezetett, mely többszöri tűzvést túlélve és az 1980 óta folyó ásatások után a tavalyi évben végre elkészült és látogathatóvá vált. A felújítás igazán remekül sikerült. Csodálatos a környezet és a bemutatott belső terek is. Idegenvezetőnk bőszeges tájékoztatást adott a látottakról, sőt, pár helyen személyesen is megtapasztalhattuk a korabeli öltözékeket, melyeket bárki felpróbálhatott. Ezután egy helyi idegenvezető elkalauzolt minket a falu tájházához, melyet egy testvérpár adományozott a falunak. Megismerhettük a régi ház berendezését és belső kialakítását. A pajtában régi vasekéket, boronákat, szekeret láthattunk.

Utunk következő állomása a Szent István Közösségi Ház volt, ahol a falu neves művészeinek, Kiss Györgynek az alkotásait tekinthettük meg. Miután ezt is megnéztük, átsétáltunk a Bányászati és Helytörténeti Múzeumba, ahol többszobányi tárlóban megtekintettük a bányászat emlékeit, valamint a régi tűzoltóságról és a falusi iskoláról kiállított anyagot is. A közeli temetőben fejet hajtottunk az elhunyt bányászok emlékművénel. Ezután elsétáltunk a falu központjában lévő Főter Kávészó és Étterembe, ahol elfogyasztottuk kiadós és ízletes ebédünket.

A programoknak ezzel még nem volt vége, mert vártak bennünket a falu Borházában, ahol bortörténeti kiállításon ismerkedhettünk a falu borkultúrájával. Természetesen meg is kóstolhattuk a szőlőhegy termését is bor formájában. Nagyon finom volt valamennyi borfajta. A csoport egy része a Katica Cukrászdába sétált, ahol megkóstolhattuk a különleges komlói fánkot, kávézhattunk és fagyaltot is nyalhattunk.

E szép és tartalmas nap után menetrend szerinti autóbusszal jöttünk haza Pécsre. Mindenki jól érezte magát, és élményekkel gazdagodott.

Pagonyi Lászlóné Gabi
Pécsi Adóügyi Nyugdíjas Klub

Tekintsünk előre!

A Fejér Megyei Adóigazgatóság klubjánál megalakulása óta első ízben került sor vezetőségválasztó taggyűlésre. A választást megelőzően az elmúlt év munkájáról adott számot a vezetőség. Az évek előrehaladtával nemcsak a fizikai állapotunk változik, hanem körülöttünk a világ is, s ezt bármilyen nehéz, tudomásul kell vennünk. De lássuk meg a lehetőségeinket is, és ne hagyjuk elkopni a társas kapcsolatainkat! Ezekkel a gondolatokkal minden évben felhívjuk az újonnan nyugdíjba menő társaink figyelmét, s arra kérjük őket, hogy ne várják meg azt az időszakot, amikor mindenük fáj, ami meg nem, az már nem működik...

Szerkesztői üzenet

Kérem tisztelt tudósítóinkat, hogy a 2017 szeptemberében megjelenő lapszámunkhoz augusztus 10-ig szíveskedjenek eljuttatni írásait, és papír- vagy JPEG-formátumú fényképeiket az amilapunk2@gmail.com elektronikus levélcímcímre, vagy a NAV NYOSZ 1096 Budapest, Mátyás u. 16. postacímre. Kérem továbbá, hogy a terjedelem ne haladja meg az egy oldalt (12-es betűméret, másféle sortávolság). Honlapunk címe: www.navnyugdijasok.hu.

Jöjjenek hát sorainkba, ahol tartalmas klubélet vár rájuk, hisz ezt bizonyítja az is, hogy a kezdeti 14 fős létszámunk ma már 34 főre emelkedett. Tagjaink tudják, hogy a klubfoglalkozásaink nem lehet unatkozni. Számtalan kirándulást, színházlátogatást szerveztünk, mellyel nyugdíjasaink mindennapjait kívántuk színesíteni. Mivel éves munkaterv alapján dolgozunk, klubfoglalkozásaink témáit maguk a tagok javasolják. Így emlékeztünk meg a nagyobb ünnepeinkről, vagy tartottunk számos olyan rendezvényt, mint pl. fánkverseny, farsang vagy borünnep, de a játékos foglalkozás (kvízkérdések) is szerepeltek a témáink között, s nem utolsósorban az év végi központi nyugdíjas-találkozókon is a klubunk adja a műsort. A karácsony a klubunkban kiemelt ünnep, megtartjuk a kerek évfordulós szülinapokat, de szorgalmazzuk a más klubokkal való együttműködést is. Külön kiemeltük a hivatal vezetőjével, illetve a régiófelelősünkkel való kapcsolattartást.

A beszámolót követően a vezetőség mandátuma lejárt, így megköszönve a tagság eddig munkáját, támogatását, lemondott. A jelölőbizottság elnöke tájékoztatása szerint minden taggal sikerült elbeszélgetni, amelyből egyértelműen kiderült, hogy a tagok elégedettek a jelenlegi klubvezetés munkájával, s nem kívánnak változtatni. Azonban Katona Erika helyett, aki más megyébe való költözését tervezi, új vezetőségi tagra tett javaslatot. Szavazás után kihirdette az eredményt: klubvezetőnek továbbra is Fekete Lászlónét, vezetőségi tagnak Csarnó Hedviget és Pázmándi Tibornét választotta meg

a tagság. Az eredményhirdetést követően a klubvezető megköszönte a vezetőség nevében is a bizalmat. Ezt követően pedig javaslatot tett a küldöttekre, illetve az elnökségi tag személyére vonatkozóan, melyekkel a tagság egyhangúlag egyetértett.

A megválasztott vezetőség közös erővel és energiával lát neki az előttünk álló négy év feladatainak. Mindannyiunk érdeke, hogy sikeres, tartalmas munkát végezzünk, hisz aki kirekeszti magát a közösségből, egy idő után elmaradnak mellőle a barátok is. Tekintsünk előre, tűzzünk ki minden napra valami apró feladatot, tegyünk meg mindent azért, hogy derűs, nyugodt körülmények között éljünk!

Ehhez kívánok mindannyiunknak jó egészséget, hosszú, boldog, örömteli életet!

Fekete Lászlóné
klubvezető

Új szerzemények 2016

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Képzési, Egészségügyi és Kulturális Intézete részeként működő Pénzügyőr- és Adózástörténeti Múzeum 2017. március 30-án nyitotta meg az „Új szerzemények 2016” című időszak kiállítását.

Az idei év különösen fontos, hiszen a NAV jelentős jubileumokat ünnepel. 150 évvel ezelőtt gróf Lónyay Menyhért, a kiegyezés utáni első pénzügyminiszter 1867. március 10-én 1-es számú rendeletével megalapította a Magyar Királyi Pénzügyőrséget, és ezzel párhuzamosan kiépült a modern pénzügyigazgatás is. Szintén jeles évforduló ünnepel a Pénzügyőr Zenekar, amelyet 1942-ben alapítottak. Kevésbé tűnik távolinak az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal létrejötte, de 1987. július 1-jei létrehozása óta is eltelt már 30 esztendő.

A kiállítás megnyitói ünnepi hangulatban telt az egykori Schiffer-villa falai között. Dr. Bocsó Gábor pénzügyőr alezredes, a NAV Képzési, Egészségügyi és Kulturális Intézetének egészségügyi és kulturális igazgatóhelyettese köszöntötte a meghívottakat, és beszédében megemlékezett az évfordulóról, valamint méltatta az adományozókat. Majd Kosztyu János igazgató úr, az intézet vezetője személyesen adta át a megjelent adományozók részére az elismerést jelentő díszes Emléklapot. A megnyitót a Pénzügyőr Zenekar klarinétkvartettjének előadása színesítette, amelyet Kosztyu János igazgató úr pohárköszöntője követett.

A kiállítás anyaga válogatás a 2016-ban a múzeum részére ajándékozott tárgyakból. Tavaly összesen 24 személy és öt NAV-szerv több mint ezer tárggyal gazdagította a múzeum gyűjteményét és a könyvtár állományát. A NAV-szervek és a munkatársak mellett a már nyugdíjba vonult kollégák is aktívan közreműködtek a gyűjtemény gyarapításában.

Köszönjük dr. Balogh György nyugalmazott pénzügyőr altábornagy, a vám- és pénzügyőrség volt országos parancsnoka nemzetközi vonatkozású tárgyi anyagát, amely elsősorban ajándék- és emléktárgyak a külföldi társszervektől.

Köszönjük továbbá a felajánlott tárgyi emlékeket:

- Bozányné Nemes Rita nyugalmazott pénzügyőr századosnak a pénzügyőrségnél használt iratmintákat;
- Csik István nyugalmazott pénzügyőr századosnak saját csizmáját és édesapja fényképeit;
- Farkas Sándorné Leskó Valériának tavaly elhunyt férje, Farkas Sándor Árpád nyugalmazott pénzügyőr őrnagy hagyatékát;
- Marosy Ferencné Gombos Ildikónak elhunyt édesapja, Gombos Károly eredeti irattartó mappáját, tagsági könyveit, valamint digitális fényképeit;

Humormorzsák

Kőműves Kelemen vacsoránál a fiának:

- Egyél fiam, anyád már fal!

- Hogy szólítja a kis sav az anyukáját?

- Savanyú.

- Mi lesz a páncélos lovagból, ha átmegy rajta az úthenger?

- Lemezlovas.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Képzési, Egészségügyi és Kulturális Intézete
szervezésében:

Új szerzemények kiállítása

a Pénzügyőr- és Adózástörténeti Múzeumban,
a 2016-os évben beérkezett
műtárgyakból és dokumentumokból.

Az időszak kiállítás 2017. május 31-ig tekinthető meg.

Szeretettel várjuk látogatóinkat
hétfőtől csütörtökig 8 - 16:30, pénteken 8 - 14 óra között.
Cím: 1063 Budapest, Munkácsy M. u 19/B
További információ a museum@nav.gov.hu e-mail címen
illetve a 472-6342 telefonszámon.

Pénzügyőr- és Adózástörténeti Múzeum

- Kincses Lászlónak édesapja, a száz évet megélt - szintén tavaly elhunyt - Kincses Imre személyes iratait és portréfotóit;

- Nagy Sándor nyugalmazott pénzügyőr századosnak a Pénzügyőr Iskolán készült 1960-as évekbeli fotóit;

- Maszlag István nyugalmazott pénzügyőr őrnagynak eredeti egyenruháját és az általa gyűjtött bor, sör és pálinka üvegcímkéket;

- Meleg Imre nyugalmazott pénzügyőr főhadnagynak téli szolgálati ruháját;

- Netye Mihály nyugalmazott pénzügyőr őrnagynak vámtörténeti könyvét;

- Szatmári Sándorné Czikhhardt Julianna nyugalmazott pénzügyőr főhadnagynak az 1949-es női pénzügyőr tanfolyami tablóképet és az ötven évvel későbbi találkozáson készített fotót;

- Székely Béláné Haffner Rita nyugalmazott pénzügyőr századosnak Heranus Géza fiúmei pénzügyőr által 1908-ban kiadott Fináncz história című könyvet, valamint

- Vas István nyugalmazott vámszakértőnek az 1936-os oklevelet.

A kiállításra megtekinthetők a NAV-szervek által adományozott tárgyak is, például irodaszerek, cím- és címetablák, amelyek bemutatják a szervezeti átalakításokat mind a vám- és pénzügyőrség, mind az APEH vonatkozásában. Restaurált tárgyakat és dokumentumokat is elhelyeztünk a kiállítás anyagában, amelyek közül kiemelkedik az 1864 M pénzügyőr gyalogtiszti kard, amelyet vásárlás útján szerzett a múzeum.

Mire ezek a sorok megjelennek, az új szerzeményi kiállítás már nem lesz látogatható. Állandó kiállításunkra azonban minden érdeklődő látogatót továbbra is szeretettel várunk.

Szakács Tamás
muzeológus

Tolnai tájakon

Szinte minden hónapban találkozom a Mátyás utcai klubösszejöveleteken Tóth György ny. pénzügyőr századossal, mégis, csak a rákosszentmihályi otthona felé buszozva jutott eszembe, hogy félig-meddig földijének is nevezhetne. Abban, hogy miért csak félig-meddig, és nem egészen, én vagyok a vétkes. Én ugyanis csak öt évet éltem Tolna megyében, neki pedig szülőföldje ez az általam is jól ismert tájék. Beszélgetésünk is ezzel a témával kezdődik.

– *Fővárosi viszonylatban meglepően jól ápolt kerten át jutottam be a házádba. Jól sejtem, hogy a kertgondozási ismereteidet vidékről hoztad magaddal?*

– Tökéletes a tipped. Szülőfalum, Miszla munkát kereső lakóinak a közeli erdőgazdaság jó kereseti lehetőségeket adott. Az általános iskola nyolc osztályának elvégzése után én is ott helyezkedtem el. A csemetefa ültetésétől és gondozásától kezdve a fafeldolgozás minden fázisát töviről hegyire megtanultam. Ezt a tudást használok fel most saját kertem csinításáskor. Nagy örömmel és szenvedéllyel csinálom, számomra ez nem munka, hanem szórakozás.

– *Nagyon jól van ez így, mert sarokház-tulajdonosként a kirakatban vagy, fokozott esztétikai követelményeknek kell eleget tenned.*

– Ráadásul kétszer akkora hosszúságú kerítést kell befestennem.

– *Visszatérve a szülői házhoz, ugye, ott nem voltak hasonló gondjaid?*

– Nem voltak sem nekem, sem két testvéremnek. Szüleim földműveléssel foglalkoztak, jól értettek az ilyen dolgokhoz. Apám emellett községi bírőhelyettes is volt. Felnőttkoromban azzal próbált engem a szülőfalumban való maradásra bírni,

hogy ő utána én is lehetek bírőhelyettes, vagy akár bíró is. Ebben nem követtem a példáját, de abban igen, hogy az ő révén az elsőszülött fiú jogán én is vitéz lettem. Apám ezt a kitüntetést a Kárpátokban kiépített Árpád-vonal védelméért folytatott harcok során tanúsított helytállásért kapta.

– *Gratulálok ehhez a napjainkban ritka címhez. Eddig egyetlen olyan nyugdíjas pénzügyőrrel találkoztam, aki az apja után szintén vitéz lett. A most nekem ajándékozott névjegykártyád is bizonyítja vitéz voltodat. De mondd, te katona voltál egyáltalán?*

– Hogyne lettem volna! Nem is akarhol és akármilyen időben. 1956 októberének forradalmi napjaiban a zalaegerszegi lövészezred, ahol sorkatonai szolgálomat teljesítettem, kemény próbatételnek volt kitéve. Hosszú ideig farkasszemet néztünk a lakosság radikális részéből verbuválódott csoporttal, amely „adatok fegyvert!” követeléssel lépett fel. Vezetőikkel való békés tárgyalás után sikerült őket távozásra bírni. Fegyvert nem adtunk nekik (szerezték aztán máshol). Egy következő támadásnál azonban tárgyalásnak, alkudozásnak már nem volt helye. November 4-én egy teljes szovjet lövészdandár tankokkal és ágyúkkal megerősítve körülvette a laktanyánkat, figyelmeztetve bennünket, hogy ellenállást ne tanúsítsunk, mert tűzparancsral rendelkeznek, és szétlőnek bennünket. Látna a technikai felkészültségben és emberanyagban lévő fölényüket, egyetlen puskalövés nélkül átadtuk a laktanyánkat és az általuk megjelölt ellenőrzési pontokat, elkerülve ezzel a fölösleges vérontást. De az igazi megkönnyebbülést számomra az jelentette, hogy a hónap végén a katonaságtól leszereltem, ami érdekes módon összefüggésben volt a pénzügyőrséghez való kerüléssel.

– *Első hallásra ez nem nagyon érthető. Részletesebb kifejtést igényel.*

– Azonnal megmagyarázom. Szinte velem egy időben telt le a katonaideje a másod-unokatestvéremnek is, akivel megbeszéltük, hogy a jelentős eseményt megünnepeljük egy

Humormorzsák

Tanuld meg szeretni ellenségeidet arra az esetre, ha kiderülne, hogy barátaid személtládák.

Egy nő kora egyáltalán nem számít. A legszebb dallamokat a régi hegedűkön játsszák.

Az egész életem eltelt, mire megértettem, hogy nem szükséges mindent megérteni.

Egy anyának húsz évig tart, míg férfit farag a fiából, aztán egy másik nő húsz perc alatt hülyét csinál belőle.

A bíró azért van, hogy eldöntse, kinek van jobb ügyvédje.

Az illegális bevándorlás mindig sok problémát okozott az USA-ban.

Kérdezzék csak meg bármelyik indiántól.

Addig vállalj gyereket, amíg a szüleid elég fiatalok ahhoz, hogy gondoskodni tudjanak róluk.

Miért mondják, hogy csúcsforgalom, amikor semmi sem mozdul?

– Maga egy utolsó féregnek nevezett engem, és ezért felelni fog! Párbajra hívom ki magát! Nevezze meg a fegyverét!

– Féregirtó...

Nagypapa meséli unokáinak:

– Ezek a mai fiatalok milyen lusták! Én fiatalkoromban akár 15 kilométert is gyalogoltam a szomszéd faluig, ha ott volt valami jó balhé!

– És utána haza is gyalogolt, Papa?

– Á, dehogya! Mindig hazahozott a mentő.

Fia született a szegény székelynek. Nagy örömeiben végigszalad a falun, mindenkit meghív, jöjjenek el megnézni a gyereket.

– Aztán ha jöttök, csak rúgjátok be a kaput nyugodtan – teszi hozzá.

– Már miért kellene berúgnunk a kaput? – csodálkozik valaki – Nincsen rajta kilincs?

– Hogyne volna. De csak nem fogtok üres kézzel jönni!

pohár bor elfogyasztásával. A közeli kocsmában erre hamarosan sor is került. Az iszogatás közbeni diskurzus során főként a jövőnkét latolgattuk, hol fogunk majd elhelyezkedni. Beszélgetésünket hallotta a szomszéd asztalnál éppen ebédjét fogyasztó Mohai Gáspár, a Simontornyai Pénzügyőri Szakasz parancsnoka. Megkérdezte tőlünk, hogy nem akarunk-e pénzügyőrök lenni. A kérdésre az igenlő választ nem sokáig fontolgattam. Én ugyanis mindenképpen el akartam kerülni a falumból, mert amíg katona voltam, a kedvesem férjhez ment, és emiatt nagyon el voltam keseredve. Hamarosan beszereztem a felvételhez szükséges ajánlásokat, és kérésimmal együtt eljuttattam a Simontornyai Pénzügyőri Szakaszhoz. Kérésemet elfogadták, és néhány hónapos előképző tanfolyam sikeres elvégzése után 1957. július 22-én a pénzügyőri testület tagja lettem. Szinte a születésnapomon, mert én július 25-én születtem 1934-ben.

Tolna megye az első számú jelölt

- Tolna megyei lévén nyilván oda is kerültél a tanfolyam elvégzésével.

- Két megyét nevezhettünk meg, ahová menni szeretnénk. Az általam megjelölt Baranya és Tolna közül a bizottság Tolna mellett tette le a voksát, és így kerültem a Nagydorogi Pénzügyőri Szakaszra. A későbbiek során aztán a megyében több helyen is teljesítettem szolgálatot.

- Gondolom, Szekszárd, a megyeszékhely nem maradt ki ezek közül.

- Valóban nem. De előtte még néhány hónapig Tolnán is dolgoztam. Szekszárdra saját kérésemre kerültem, mert korábbi jelentkezésem alapján felvételt nyertem a Csapó Dénes Mezőgazdasági Technikumba, és tanulmányaim eredményes folytatásához szükséges volt a megyeszékhelyi állás. 1960 decemberében megnősültem. A Tolnai Selyemgyárban csoportvezetőként dolgozó feleségemmel Tolnán házat vásároltunk, és onnan jártam be tíz hosszú éven át Szekszárdra. Közben 1964-ben sikeres érettségi vizsgát tettem, elvégeztem a középfokú szaktanfolyamot, és képesített könyvelői oklevelet is szereztem.

- Ez ugyancsak tartalmas évtized volt. A többi szolgálati helyed nem volt ilyen eseménydús?

- Egyáltalán nem. Azért sem történhetett sok minden, mert a megyében két évnél többet sehol sem szolgáltam.

Fővárosi munkahelyek

- Az utolsó Tolna megyei szolgálati helyemen, Tamásiban megtetszett a nyomozati munka, és szerettem volna ezt a tevékenységet magasabb szinten végezni, ezért áthelyezésemet kértem a fővárosba, az Országos Pénzügyőri Nyomozócsoporthoz. Sikerült is felkerülnöm Budapestre, nem oda helyeztek, ahova kértem, de így is jobb volt, mint vidéken. Több vám- és pénzügyőri szervnél is dolgoztam, így a 6. számú és a 8. számú Vámhivatalnál. A Fiumei úti és a Mátyás utcai szerveket külön azért nem nevezem meg, mert illetékességük több fővárosi kerületre is kiterjedt. 1990. október 31-én vonultam nyugállományba a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságáról, a Vámvizsgálati Önálló Csoporttól főhadnagyi rendfokozatban. Századosi előléptetésemet már nyugdíjasként kaptam a 75. születésnapom betöltésekor.

- Régóta ismerjük egymást. Több általam szervezett autóbusz-kiránduláson is részt vettél. Az egyik ilyen volt a tíz évvel ezelőtti kárpátaljai, amikor a lányunokádat is magaddal hoztad. Mi lett abból tíz-egynéhány éves aranyos kislányból?

- Andrea unokám aranyosnak most is aranyos, de már igazi nagylány, 25 éves. Most végezte el a Budapesti Corvinus Egyetemet, és már állásban van. A nála két évvel idősebb fiútestvérevel, Andrással együtt már az egyetemre való felvételtkor német és angol nyelvvizsgával rendelkeztek. András az Eötvös Loránd Tudományegyetemen végzett matematika szakon. Jelenleg egy bankban dolgozik igen jó fizetéssel. Jófejú, szorgalmas diákok voltak, mint amilyen az apjuk is volt, az 1961-ben született Gyuri fiam, aki két diplomát is szerzett. Az egyiket Egerben, az Eszterházy Károly Főiskola médiaszakán, ahol megtanulta a filmkészítés minden csinját-bínját. Vállalkozóként jelenleg is ezzel foglalkozik.

- Igazán elismerésre méltó az a produkció, amit családod egymást követő generációi az ismeretszerzés terén kifejtek. Szívből kívánom, hogy ugyanilyen sikeres legyen a folytatás is.

Kis István

Csendes búcsú Répás Tibornétól

Még februárban megrendülve értesültünk, hogy Répás Tiborné – ahogy mindenki ismerte, a mi Erzsikénk, Répás Erzszi – Pécsen a Vásárcsarnok előtt súlyos, mint néhány héttel később valósággá vált, nagyon súlyos balesetet szenvedett. Az Idegklinikán hiába követték el mindent, 2017. március 29-én, 87 éves korában elhunyt. Temetésére április 18-án került sor Pécsen a Központi Temetőben. A végső búcsúra nagyon sokan eljöttek – megadva a neki járó tiszteletet: a család, a rokonság, a barátok, a szomszédok, a pénzügyőr nyugdíjasklub tagjai, a Gyógyház és az OTP egykori munkatársai.

Répás Tibornét személyiségéből adódóan minden bizonnyal sokan ismerték az egykori vám- és pénzügyőrség tagjai közül is, hiszen férjével – Répás Tibor ezredessel, a parancsnokkal – nyugdíjazásáig több mint 15 évig vezették a Gyógyházat. Ő maga volt a Gyógyház nagyszonyala!

Gondos, és családját és az embereket szerető, mindenkinek csak jót akaró kedves egyéniség volt. A Gyógyházban lett a testület polgári alkalmazott tagja, innen is ment nyugdíjba. Vezette a büfét, szervezte az ismerkedési esteket, játékos vetélkedőket, vitte az üdülőket kirándulásokra. Soha nem mondott nemet, ha kéréssel fordultak hozzá, ellenkezőleg: mindig kedvesen, mosolygós arccal segített mindenkinek és mindenben – emlékeztetésképp az ottani üdüléseket. Mindenki szerette Őt.

Élete végéig hű maradt az egykori munkaadójához, a vám- és pénzügyőrséghez. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy férjét követve – aki egyik alapító tagja volt a Pécsi Pénzügyőr Nyugdíjas Klubnak – belépett a klubba, s ott igen aktív, hasznos tevékenységet végzett, közel húsz éven át tagja volt a klubvezetőségnek – szervezve a kulturális és egyéb programokat. Köszönjük szépen, Erzsike! A klubvezetőség javaslatára elismerésként megkapta a Vám- és Pénzügyőrség Érdemrem arany fokozata és a Nyugdíjasokért érem kitüntetését.

Utolsó útjára fájó szívvel kísértük. Emlékét nagy tisztelettel és szeretettel megőrizzük.

In memoriam Répás Tiborné.

Varga Imre

*ny. pénzügyőr ezredes
régiofelelős elnökségi tag*

„Mindig van, ami megörökítésre vár!”

A NAV Galéria egyformán mér: ugyanolyan komolysággal és mércével, ugyanolyan ünnepélyes körülmények között, ugyanolyan külsőségekkel indította útjára a NAV NYOSZ nyugdíjasainak fotópályázattal összekötött kiállítását, mint az aktív alkotókét. Mindjárt itt az alkalom, hogy megköszönjük a NAV KEKI vezetőinek megjelenését a megnyitón, illetve azoknak a munkatársaknak a szerkesztési munkáját, akik ezúttal is elkészítették „A mi világunk lenszén keresztül” című nívós prospektust.

A pályázók, alkotók, és érdeklődő résztvevők szürke szerdái között színes volt a nap, amelyen megnyílt a kiállítás. Mint Tanczos Imre beszédéből megtudtuk, a nyugdíjasok fotópályázatára összesen hétszázhuszonöt munka érkezett huszonegy alkotótól, melyek közül a zsűri anonim módon – érthetően nehéz döntéssel –, több szűrővel választotta ki a falra került negyvenkét fotót. A képek merítése – ahogy divatos kifejezéssel mondhatjuk – széles körű: tájkép, unoka, portré, élmény, pillanat- és zsánerkép. De mind a köznapi élet tükröi, az életigenlő élet tükröi.

Mert van élet a nyugdíjazás után! Programok, kirándulások, kreativitás, család, élmények, jókedv, alkotás, remény. Csak néhány kiragadott mondat azokból, amelyeket a pályázók magukról írtak: „Vallom, hogy a céltalan élet nem vezet sehova.” (Jáni Lajos) „Azt hiszem, azok ott ketten mi vagyunk,

a feleségem és én. Ezt éreztem, amikor ezt a két fát egymásba kapaszkodva megláttam. Muszáj volt megörökítenem őket. (Kovács László) „Nem kedvelem a beállított fotós témát. A szépet, a furcsaságot, az érdekeset, a pillanat megörökítését szeretem. (Netye Mihály) „Mindig van, ami megörökítésre vár.” (Horváth Henriette) „Vallom, hogy mindegy, hogy a nyugdíjas mit csinál, csak tegye, amiben öröme telik, mert a tétlenség beteggé teszi a lelket.” (Bene Edit) Nos, legyen ez a végszó – hacsak nem a kezdet! Kezdet arra, hogy aki nem vett részt a most lezárult pályázaton, az meggondolja magát, és a következőre benevez. (Nehezsítsük meg a bírálóbizottság dolgát!) Lelkesedésem ugyan nem szunnyad, de ideje, hogy ismertessem a fotópályázat helyezetteit. Az első díjat Kunvári Gábor, a másodikat Talpas Balázs, a harmadikat pedig Károlyi Barnabás nyerte el. A férfiak díjesője mellett különdíjat kapott – ahogy a zsűri egyik tagja, Láng-Miticzky András mondta: a zsűri kedvence – Bogschützné Gados Júlia „Enyém a vár” című képe.

Szívből gratulálunk minden díjazottnak, de minden pályázónak is! És köszönet illeti a színvonalas, kreatív ötletekből kifogyhatatlan Tanczos Imre klubtitkárt, egyben fő szervezőt (akinek ugyan a fontos zöld mappáját a legfontosabb pillanatban állítólag „megette a tehén”, kereste is jó pár percig). Ilyen belépőt annó Honthy Hanna produkált, de a „mi drága Imrusunk” humorérzéke – akárcsak vitalitása – végtelen, így ezzel a váratlan felütéssel is csak emelte a megnyitó hangulatát! Ahogy dr. Bocsó Gábor alezredes, a NAV KEKI főigazgató-helyettese mondta: emelem poharam a nyugdíjasok harmadik megmutatkozására a NAV Galériában! Csatlakozom: emelem szavam, elismerő érzéseim és tollam a korosztály tiszteletére!

Untener Erika

GYÁSZ

Előző lapszámunk megjelenése óta

Kovarek Lajos ny. pénzügyőr zászlós (65) rajkai, **Kesik László** ny. pénzügyőr alezredes (84) miskolci, **Nagy István** polgári alkalmazott, VP (87), **Tanczer Margit** ny. pénzügyőr zászlós (85), **Pataki Vera** ny. pénzügyőr őrnagy (68), **Horváth István** ny. pénzügyőr alezredes (89) budapesti, **Pozsgai László** ny. pénzügyőr hadnagy (74) hegyeshalmi, **Jurászik László** ny. pénzügyőr őrnagy (81) lajosmizsei, **Kis Ferenc** ny. pénzügyőr főhadnagy (82) kecskeméti, **Maszlag István** ny. pénzügyőr őrnagy (88) jánoshalmi, **Répás Tiborné Erzsike** ny. közalkalmazott VP (86) pécsi nyugdíjastársunk elhunytáról kaptunk értesítést.

Nyugodjanak békében!

a Mi lapunk

Kiadja a VIVA Média Holding, 1135 Budapest, Szegedi út 37–39. Telefon: 288-7700 • Felelős kiadó: Moldován Tamás vezérigazgató
• Felelős szerkesztő: Dr. Kaizinger Tibor, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége elnöke
• Szerkesztő: Bogschützné Gados Júlia • Szerkesztőbizottság: Géczy Attila, Horváth Zoltán, Varga Imre, Dr. Bálint László György